

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia X Wydział Karny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Grylewicz,

Protokolant : Paulina Krupińska,

po rozpoznaniu w dniach 18 listopada, 23 grudnia 2013r., 06 marca i 28 kwietnia 2014r.

przy udziale oskarżyciela publicznego Prokuratora Marzeny Bromińskiej, Piotra Skiby,

sprawy T. R., syna W. i W. z d. K.,

ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że w dniu 18 czerwca w W. przy ul. (...) posłużył się jako autentycznym uprzednio przerobionym abonamentem parkingowym (...) o nr (...) wydanym na pojazd marki T. nr rej. (...) w ten sposób, że w przedmiotowym abonamencie w polu oznaczenia numeru rejestracyjnego nałożył numer rejestracyjny (...) pojazdu marki F. a następnie umieścił go na podszybiu pojazdu marki F. nr rej. (...), tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

orzeka

I. Oskarżonego T. R. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,

II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości z zapłaty kosztów postępowania, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 814/13

UZASADNIENIE

Sąd na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2013 r., przy ul. (...) w W., w strefie płatnego parkowania, pracownicy Zarządu Dróg Miejskich w osobach P. S. (2) oraz M. R., przeprowadzali kontrolę miejsc parkingowych. P. S. (2) dokonywał kontroli samochodu marki F. (...) koloru srebrnego o numerze rejestracyjnym (...), mającego za przednią szybą włożony abonament nr (...). Kolor abonamentu parkingowego nieco różnił się od koloru abonamentów obowiązujących. Następnie świadek P. S. (2) wprowadził numer rejestracyjny wyżej wymienionego pojazdu do terminalu, celem potwierdzenia ważności abonamentu. Po jego wprowadzeniu, na terminalu pojawiła się informacja, iż niniejszy samochód nie posiada ważnego abonamentu. W dalszej kolejności ustalono, że abonament o numerze (...) został wydany do pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będącego własnością W. R.. W związku z powyższą okolicznością, na miejsce zdarzenia został wezwany patrol blokadowy, założył on blokadę na koło. W dalszym ciągu został wezwany patrol Policji. Oskarżony T. R., który często użytkował samochód marki F. (...), przerobił dokument abonamentu parkingowego o numerze (...), który został wydany do pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należącego do jego ojca oskarżonego- W. R. w ten sposób, że w miejsce oznaczenia numeru rejestracyjnego (...), nałożył numer rejestracyjny

(...), pojazdu marki F. (...), stanowiącego własność (...) Sp. z .o.o. I tak podrobiony dokument położył pod szybą pojazdu, który zaparkował w strefie płatnego parkowania.

W dniu 19 czerwca 2013 r. na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze Policji w osobach G. S. oraz J. R.. Zastali tam pracownika Zarządu Dróg Miejskich A. S. oraz funkcjonariusza Straży Miejskiej. Pracownik Zarządu Dróg Miejskich wraz ze Strażnikiem Miejskim, pokazali funkcjonariuszom Policji zaparkowany samochód marki F. (...) nr rej. (...), przy którym dzień wcześniej ujawniono przerobiony abonament parkingowy. W momencie interwencji Policjantów, w samochodzie marki F., nie było już podrobionego abonamentu parkingowego, zaś w pobliżu pojazdu znajdował się jego użytkownik oskarżony T. R.. Funkcjonariusz Policji G. S. przeprowadził czynność kontroli pojazdu oraz kontroli osobistej oskarżonego. Jednak w wyniku jej nie ujawniono przerobionego abonamentu parkingowego ani w samochodzie ani przy T. R., gdyż podrobiony dokument abonamentu został uprzednio zabrany z pojazdu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: protokołu oględzin rzeczy (k.4-5), zeznań świadka P. S. (2) (k.6-7, k.84-85), protokołu sprawy posłużenia się sfałszowanym abonamentem (k.8), zeznań świadka G. S. (k.9-10, k.102), zeznań świadka P. W. (1) (k.21-23, k.85-86), częściowo zeznań świadka W. R. (k.37-39, k.87-88), protokołu oględzin rzeczy (k.40-41).

Oskarżony T. R., przesłuchiwany na rozprawie (k.84) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony oznajmił, że faktycznie przyjechał odebrać pojazd. Jego zdaniem zostawił to auto pracownik firmy pana W.. T. R. miał odebrać samochód i przyjechać do jego firmy. Oskarżony wziął kluczyki z firmy. Był wtedy w firmie na okresie próbnym. To był pierwszy czy drugi dzień jego pracy, nie miał podpisanej umowy. Potem już nie pracował dla tej firmy, po tym zdarzeniu. Nie pamiętał kto mu kazał jechać po ten samochód, nie pamiętał już okoliczności tego zdarzenia. Wyjaśnił, że kluczyki leżały na recepcji. Prawdopodobnie ktoś z pracowników przekazał mu te informacje o tym, że ma zabrać samochód. Miał dopiero przyjechać do firmy i dowiedzieć się gdzie rozwieźć towar. Pojawił się na miejscu, zobaczył blokadę, poinformował strażników, którzy byli w pobliżu. Nic mu nie wiadomo kto zaparkował tam samochód. Nie miał informacji kto wcześniej zaparkował samochód. Oskarżony wyjaśnił, że to nie on zostawił bilet w samochodzie, nie wiedział kto zostawił ten bilet. Oskarżony wyjaśnił, że na pewno nie tylko on korzystał z tego samochodu, słyszał, że pracownicy jakiejś firmy budowlanej przewozili nim rzeczy. Oskarżony wyjaśnił, że nie było ewidencji kto korzysta z samochodu.

Sąd zważył co następuje:

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego T. R. (k.49-52, k. 84) w zasadniczej części, tj co do okoliczności czy oskarżony przerobił dokument abonamentu i włożył go pod szybę pojazdu, za niewiarygodne, przeczy im bowiem materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie. Za wiarygodne należało uznać jedynie te wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał okoliczność bezsporną, iż użytkował pojazd marki F. (...). W pierwszej kolejności należy zauważyć, że materiału dowodowego bezspornie wynika, że oskarżony w okresie, kiedy ujawniono pod szybą pojazdu przerobiony bilet, korzystał często, na co dzień z tego pojazdu. Potwierdził to zarówno świadek P. W. (1) jako przyznał to sam oskarżony, ponadto to właśnie oskarżony przyszedł w dniu 19 czerwca 2013r. do pojazdu, który już wówczas miał założoną blokadę na kole. Jak wskazał świadek P. W. (1), (k.21-23, 85-86) z przedmiotowego samochodu korzystał głównie T. R., który mógł brać do domu kluczyki i dokumenty tego pojazdu, natomiast jedynie sporadycznie korzystali z niego pracownicy przeprowadzający remont gabinetu stomatologicznego P. W. (1), a także inne osoby prowadzące działalność gospodarczą w tym budynku, w którym P. W. (1) prowadził gabinet stomatologiczny. Powyższe twierdzenia świadka P. W. (1) potwierdzają zeznania świadków M. Ł. (k.134), M. Ł. (k.135), R. I. (k.135-136), P. W. (2) (k.136), D. R. (k.136-137), D. M. (k.137-138), M. M. (k.138), P. K. (k.152). Zeznania wskazanych świadków z dużym prawdopodobieństwem świadczą o tym, że oskarżony pozostawił pojazd, wkładając pod szybę podrobiony dokument abonamentu. Kolejną ważną okolicznością przemawiającą za przypisaniem oskarżonemu zarzucanego czynu jest to, iż samochód marki F. (...), w momencie ujawnienia przez P. S. (2) przerobionego abonamentu parkingowego (k.6-7), znajdował się przy ul. (...), czyli w pobliżu miejsca zamieszkania ojca oskarżonego W. R. (k.37-39, 87-88), natomiast dokument abonamentu parkingowego o numerze (...), który został przerobiony, w rzeczywistości został wydany do pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącego właśnie do ojca oskarżonego W. R.. Kierując

się zasadami logiki i doświadczenia życiowego należy zatem wykluczyć z kręgu użytkowników samochodu marki F. (...), którzy podłożyli przerobiony abonament parkingowy pod szybę, inne osoby, innych pracowników działających na zlecenie P. W. (1), ponieważ spośród osób, którym P. W. (1) udostępnił pojazd jedynie oskarżony miał dostęp do dokumentu abonamentu faktycznie wydanego ojcu oskarżonego, jedynie oskarżony mógł wejść w posiadanie tego dokumentu, logicznym jest również, że skoro oskarżony często korzystał z pojazdu marki F. (...), parkował go, musiał uiszczać opłaty parkingowe, a więc oskarżony był zainteresowany w uzyskaniu w -sposób niezgodny z prawem -dokumentu uprawniającego do parkowania pojazdu. Całkowicie nieprawdopodobną była wersja zgodnie z którą któryś z innych osób użytkujących pojazd marki F. (...) miałby wejść w posiadanie dokumentu abonamentu należącego do ojca oskarżonego W. R., następnie dokument ten przerobić i go używać. Dodatkowo należy stwierdzić, że żadna z osób użytkujących przedmiotowy pojazd słuchanych na rozprawie, nie potwierdziła pozostawienia samochodu marki F. (...) na miejscu zdarzenia, a użytkownicy tego pojazdu raczej wykluczali zaparkowanie pojazdu w tym miejscu i wykluczali używanie przerobionego abonamentu. Zdaniem Sądu logiczną konsekwencją zachowania oskarżonego, który po przerobieniu dokumentu abonamentu i podłożył go pod szybę pojazdu, było przyjście do tego pojazdu z zamiarem odjechania nim, logicznym jest również i to, że po wejściu oskarżonego do pojazdu przerobiony dokument „zniknął” spod szyby, ponieważ zabrał go i usunął oskarżony. Świadek G. S. zeznał w tym zakresie, (k.9-10, k.102), że w dniu 19 czerwca 2013 r., w momencie przybycia na miejsce zdarzenia, na ul. (...), przy pojeździe marki F. znajdował się T. R., a wewnątrz pojazdu nie było już abonamentu parkingowego. Dodatkowym dowodem wspierającym zarzut postawiony oskarżonemu jest to, iż wydruk rejestru połączeń (k. 30-31) świadczy o tym, że w dniu 18 czerwca 2013 r. telefon komórkowy, którym posługiwał się T. R., logował się sześciokrotnie, na stacji przekaźnikowej (...) przy ul. (...), natomiast ta stacja przekaźnikowa, pokazuje także logowania telefonów komórkowych, znajdujących się przy ul. (...) (k.57).

Oceniając przeprowadzone w niniejszym postępowaniu dowody należy stwierdzić, że Sąd obdarzył przymiotem wiarygodności zeznania świadka P. W. (1) (k. 21-23, 85-86), lekarza stomatologa. W sposób obiektywny, szczegółowy opisał okoliczności użytkowania samochodu F. przez T. R.. To, że świadek, w trakcie przesłuchania na rozprawie, nie pamiętał niektórych okoliczności, nie umniejsza wiarygodności jego zeznań. Świadek po odczytaniu przez Sąd zeznań złożonych przez niego w postępowaniu przygotowawczym, potwierdził je. Tak więc, zeznania P. W. (1) są wiarygodne, spójne znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zebrany w niniejszej sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka P. S. (2), pracownika ZDM (k.6-7, k.84-85). Świadek opowiedział przekonująco, dokładnie sytuację, w której ujawnił, iż abonament parkingowy, znajdujący się w pojeździe F., wzbudził jego podejrzenia odnośnie jego autentyczności. To, że świadek przesłuchiwany na rozprawie nie pamiętał niektórych okoliczności dotyczących kontroli samochodu jest zjawiskiem normalnym, wynikającym z upływu czasu od tejsze kontroli, jego zeznania są logiczne, spójne, korespondują z materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie.

Zeznania świadka G. S., funkcjonariusza Policji (k.9-10, k.102) należało uznać za zasługujące na przymiot wiarygodności. Świadek rzeczowo, logicznie przedstawił zdarzenie z dnia 18 czerwca 2013 r., z parkingu przy ul. (...), polegające na skontrolowaniu samochodu marki F., oraz kontroli osobistej T. R.. Nie umniejsza wiarygodności zeznań świadka to, że na rozprawie nie pamiętał niektórych okoliczności przedmiotowego zdarzenia, wiąże się to ze specyfiką pracy świadka, ze znaczną liczbą podejmowanych przez niego interwencji.

Zeznania świadków: M. Ł. (k.134), M. L. (k.135), R. I. (k.135-136), P. W. (2) (k.136), D. R. (k.136-137), D. M. (k.137-138), M. M. (k.138), P. K. (k.152) – osób użytkujących okazjonalnie samochód marki F. należy uznać, za wiarygodne. Każdy ze świadków opisał okoliczności użytkowania przez niego pojazdu marki F. (...). Należy mieć na uwadze to, iż świadek D. R. (k.136-137), jest spokrewniony z oskarżonym – jest jego bratem, jednak ta okoliczność nie umniejsza wiarygodności jego zeznań. Należy zauważyć, że świadkowie nie potwierdzili, aby parkowali przedmiotowy pojazd marki F. (...) na dłuższy czas w miejscu zdarzenia, ani też, by posługiwali się parkując pojazdem abonamentem parkingowym.

Sąd zasadniczo uznał za częściowo wiarygodne zeznania świadka W. R., ojca oskarżonego oraz właściciela pojazdu marki T. (...) (k. 37-39, 87-88), w takim zakresie w jakim korespondują z materiałem dowodowym znajdującym się w

niniejszej sprawie. Należy stwierdzić, że świadek potwierdził, że do samochodu, którego jest właścicielem marki T. (...) został wydany abonament, który znajdował się zazwyczaj w samochodzie, świadek nie wykluczył, aby oskarżony jeździł jego samochodem, a konsekwencji nie wykluczył, by oskarżony miał dostęp do abonamentu parkingowego. Świadek przyznał, że rzadko jeździł samochodem. Świadek zeznał, że syn zamieszkuje w mieszkaniu razem z nim. Powyższe okoliczności uprawdopodobniają, że oskarżony miał dostęp do dokumentu abonamentu wydanego jego ojcu. Należy jeszcze raz podkreślić, że pojazd z wyłożonym przerobionym abonamentem ujawniono na tej samej ulicy przy której mieszka świadek wraz z oskarżonym.

Sąd dał wiarę dokumentom zaliczonym w poczet materiału dowodowego (notatce urzędowej k.3, protokołowi oględzin rzeczy k.4-5, protokołowi sprawy posłużenia się sfałszowanym abonamentem k.8, wydrukowi rejestru połączeń k.30-31, protokołowi oględzin rzeczy k.40-41, informacji z KRK, k.54-55, informacji z KRK, k.96, kopii protokołu ze sprawy k. 114-123). Dowody te dokumentują czynności procesowe przeprowadzone w niniejszej sprawie, ich autentyczność nie budzi zastrzeżeń, protokoły z czynności procesowych zostały sporządzone w przepisowy sposób.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd uznał, iż oskarżony T. R., dopuścił się przestępstwa z art. 270 § 1kk, bowiem oskarżony użył jako autentyczny uprzednio przerobiony abonament parkingowy o nr (...), który został wydany na samochód marki T. (...)o numerze rejestracyjnym (...). Oskarżony dokonał tego w taki sposób, że naniósł w niniejszym abonamencie inny numer rejestracyjny, tj. (...)należący do pojazdu marki F. (...), a następnie umieścił ten abonament parkingowy na podszybiu wyżej wymienionego samochodu. Sąd uznał, że przypisaniu oskarżonemu zarzucanego mu czynu w żadnym razie nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że w dniu 19 czerwca 2013r. funkcjonariusze policji nie ujawnili pod szybą pojazdu przerobionego abonamentu. Jak wyżej wskazano logicznym i prawdopodobnym jest bowiem, że oskarżony, mając dostęp do zablokowanego pojazdu, znajdujący się w chwili kontroli przez policjantów w pobliżu pojazdu, wcześniej usunął z niego przerobiony dokument, który stanowił obciążający go dowód. Zdjęcia wykonane przez pracownika ZDM znajdujące się w aktach sprawy w sposób bezsprzeczny dokumentują, że dokument znajdował się pod szybą pojazdu, pracownik zeznał, że widział taki dokument, zdjęcia te w sposób dostateczny uwiadcniają treść przerobionego dokumentu. Dla ustalenia faktu przerobienia dokumentu również nie jest konieczne dysponowanie takim dokumentem. Wprawdzie w przypadkach podejrzenia sfałszowania lub posłużenia się sfałszowanym dokumentem organy śledcze zazwyczaj dysponują takim dokumentem, to jednak jego brak nie świadczy o tym, że nie popełniono przestępstwa, popełnienie przestępstwa można ustalić na podstawie wszelkich dopuszczalnych prawnie dowodów. W niniejszej sprawie, jak wskazano, treść abonamentu została prawidłowo udokumentowana, kompetentny pracownik zweryfikował dane znajdujące się w dokumencie, w tym celu najpierw wprowadził numer rejestracyjny pojazdu marki F. (...)do terminala, dla potwierdzenia ważności abonamentu, a po jego wprowadzeniu, odczytał informację, iż sprawdzany samochód nie posiada ważnego abonamentu, w dalszej kolejności pracownik ustalił, że podłożony abonament o numerze (...)został wydany do pojazdu marki T. (...)o numerze rejestracyjnym (...), będącego własnością W. R.. Zupełnie nieprawdopodobnym byłoby twierdzenie (żadne dowody nie wskazują na to, ani nawet nie uprawdopodobniają), aby wyniki ustaleń zawarte w terminalu komputerowym były błędne i że podłożony dokument faktycznie był autentyczny, zwłaszcza reprezentujący właściciela pojazdu P. W. (1)nie twierdził, aby nabywał on abonament parkingowy na wskazany pojazd. Sąd uznał, iż okolicznością łagodzącą wobec oskarżonego T. R.jest jego dotychczasowa niekaralność, (Informacja z KRK k.54-55, k.96), Sąd nie dopatrzył się natomiast okoliczności obciążających. Sąd uznał za sprawiedliwe orzeczenie w stosunku do oskarżonego T. R.kary 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie. Sąd wymierzając karę ograniczenia wolności miał na uwadze trudną sytuację majątkową oskarżonego, albowiem, oskarżony jest osobą bezrobotną, utrzymującą się z oszczędności, mającą na utrzymaniu żonę i dwoje dzieci, zatem nie byłoby celowe orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny. Zdaniem Sądu wykonywanie prac społecznych będzie miało oddziaływanie wychowawcze, w pełniejszy sposób niż inne rodzaje kary wdroży oskarżonego do przestrzegania prawa.

Uznając, że zachodzą przesłanki do zwolnienia oskarżonego z kosztów, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości z zapłaty kosztów sądowych, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.